

ДРУЖКІВКА — місто обласного значення [Донецької області](#). Міськраді підпорядк. смт *Новогригорівка*, *Новомиколаївка*, *Олексієво-Дружківка*, *Райське*, села *Красний Кут*, *Старорайське*, *Червонозоряне*. Знаходиться на пн.-сх. схилах Донец. кряжа, pobl. злиття Кривого Торця з Казенним Торцем (бас. Сівер. Дінця), за 86 км від обл. центру. Залізнична станція, автовокзал. Площа 50 км². Насел. 64 557 осіб (2001, складає 88,3 % до 1989): українців — 56 %, росіян — 40 %, проживають також білоруси, татари. Засн. на поч. 1870-х рр. як робітниче поселення при залізнич. ст. Дружківка (назву отримала від села, яке знаходилося за 6 км; нині смт Олексієво-Дружківка) Курсько-Харківсько-Азовської залізниці. 1873 за графа Борисова тут збудовано цукроварню, 1894 була задута перша домна чавуноплавил., залізороб. й сталеливар. заводу з мех. товариства залізороб. й сталеливар. виробництва». Наприкінці 1890-х рр. с-ще вважалося одним з найбільших у Донбасі і налічувало 6 тис. мешканців. 1898 бельг. акц. «Торец. сталеливарне і мех. анонімне товариство» на тер. цукроварні збудувало Торец. сталеливар. і мех. завод, який виробляв устаткування для залізниць. На 1906 у Д. працювали 2 початк., земська та церк.-парафіял. школи, у яких навч. бл. 500 учнів. Під час воєн. дій 1918–20 влада у Д. неоднораз. змінювалася. Від 1938 — місто. Дружківці воювали на фронтах 1-ї та 2-ї світ. воєн, зазнали сталін. репресій. Від 22 жовтня 1941 до 6 вересня 1943 — під нім.-фашист. окупацією. Нацисти розстріляли 1130 та вивезли на каторжні роботи до Німеччини 1210 осіб. 11 дружківців за подвиги на фронтах 2-ї світової війни удостоєні звання Герой Радянського Союзу. В околицях міста є поклади глини, піску, буд. каменю. Гол. підприємства: ВАТ — «Грета», «Дружківське рудоуправління», «Дружківський

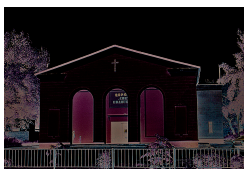
завод металевих виробів», «Дружківський машинобудівний завод», «Дружківський фарфоровий завод», «Кіндратів. вогнетрив. завод»; ЗАТ «Веско» (видобуток вогнестійких глин). У Д. — 14 заг.-осв. шкіл, 3 дит. інтернати, ліцей, житл.-комунал. коледж Макіїв. буд. академії, маш.-буд. технікум Донбас. маш.-буд. академії; 3 лікарні, стоматол. поліклініка, СЕС; культурно-спорт. комплекс, [Дружківський художній музей](#), 2 б-ки та 7 їх філій, муз. школа, Центр дит. та юнац. творчості, Центр укр. культури, кінодозвіл. центр; парк, відділ. 9-ти банків. Виходить міська г. «[Дружковский рабочий](#)». Пobl. с. Кіндратівка (Олексієво-Дружків. селищна рада) — геол. пам'ятка природи заг.-держ. значення [Дружківські скам'янілі дерева](#). Виявлено поховання мідного віку (4–3 тис. до н. е.), культури багатівік. кераміки, зруб. культури, 7 — ямної та 9 — катакомб. культур. Пам'ятка архітектури — Свято-Микол. собор (1898–1900). Тут народилися д-ри н. лікар-морфолог [В. Гарець](#), фахівці у галузі гірн. механіки [П. Горбатов](#) та [В. Гуляєв](#), зоотехнік [В. Мирось](#); поет [Л. Галкін](#); режисер, нар. арт. України [О. Фіалко](#), актор, засл. арт. УРСР [П. Бобров](#); скульптор, нар. художник УРСР, чл.-кор. АМУ [О. Скобликов](#), живописець, скульптор [М. Вайнштейн](#), живописець [В. Сахненко](#); спортсменка ([легка атлетика](#)) [Н. Плетньова-Откаленко](#), заслужений тренер України ([важка атлетика](#)) [О. Коротін](#); 1-й заступник голови РМ СРСР, голова Держплану СРСР [М. Сабуров](#).

Рекомендована література

1. Кривоносова С. В., Швеє Н. А. Дружковка: Страницы истории. Дружковка, 2009.

[В. І. Сидоренко](#)

Фотоілюстрації

Бібліографічний опис:

Дружківка / В. І. Сидоренко // Енциклопедія Сучасної України [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. — К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2008. — Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-21924>. – Останнє поновлення : 2016.

2001-2025 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України ([докладніше](#)).